

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, în ambele tabere inamice au avut loc experiențe secrete pentru punerea la punct a unor noi arme „definitive”. Cel mai cunoscut și de „succes”, dacă putem afirma asta, este proiectul Manhattan în urma căruia a fost creată prima bombă atomică. Folosirea ei la Hiroshima și Nagasaki, după cum susțin numeroși istorici, a dus la „soluționarea” celui de-al Doilea Război Mondial, prin capitularea necondiționată a Japoniei și evitarea unei iminente invazii americane pe teritoriul nipon.

Totuși cel mai bizar experiment despre care se crede că a avut loc vreodată este cunoscut ca proiectul Rainbow sau Experimentul Philadelphia. Pe marginea acestui misterios proiect au curs râuri de cerneală timp de aproape șapte decenii, fără ca vreun singur cercetător să poate oferi un răspuns mulțumitor legat de ceea ce se presupune că s-ar fi întâmplat cu distrugătorul USS Eldridge în 1943. Dacă pentru unii, totul nu este decât o farsă a unor minți prea înfierbântate, realitatea unor cazuri, multă vreme secrete (vezi Proiectul Manhattan sau Proiectul Habbakuk prin care se construia un portavion de gheață), nu a făcut decât să dea apa la moară celor care cred că bizara teleportare a vasului american, din timpul celui de al doilea Război Mondial, este și acum o realitate bine ascunsă de autoritățile de la Washington.

Totuși povestea a început să capete contur abia prin anii '50, când Carl Allen, un fost capitan de nave de război, i-a transmis mai multe scrisori doctorului Morris K. Jessup, în care îi descria cu lux de amănunte un anume experiment intitulat: Philadelphia. Lăsând deoparte pentru moment relatările celor doi, există o serie de date concrete cu privire la un proiect de asemenea anvergură încă din perioada interbelică.

Ideea și începutul unui experiment bizar

Există un personaj misterios care apare în filmul “The Prestige” (2006, regizat de Christopher Nolan), Nikola Tesla. Acesta îi pune la dispoziție unuia dintre personaje o mașinărie care prin intermediul electricității multiplică un obiect sau o ființă vie. Povestea este în parte legată de acestuia din anii '30, de la Universitatea din Chicago, când încerca posibilitatea de a face un corp invizibil prin intermediul electricității. Nouă ani mai târziu, proiectul era mutat la Universitatea de Studii Aprofundate din Princeton, acolo unde era cooptat în echipa de cercetători și germanul Albert Einstein. Rezultatele studiilor nu au fost date niciodată publicității, sporind aura de mister a acestora, deși legendele urbane țesute în jurul lor spun că invizibilitatea obiectelor fusese atinsă, chiar dacă reușita nu implică decât obiecte de mici dimensiuni. Era punctul de plecare al celui ce avea să devină unul dintre cele mai bizare și mai controversate proiecte din istorie, Experimentul Philadelphia.

În 1940 a fost realizată prima încercarea de invizibilitate, reușindu-se dispariția unei nave fără personal la bord. Tesla a avertizat imediat despre gravele probleme care ar fi putut surveni dacă pe navă s-ar afla personal în momentul activării bobinelor lui Gauss. Marina militară americană, dornică de noi experiențe, nu a vrut însă să accepte nici o amânare, fapt ce l-a făcut pe Tesla, care nu dorea distrugerea de vieți omenești, să părăsească definitiv proiectul în 1942. Există o serie de povești care afirmă că înainte să plece Tesla ar fi aprobat o încercare și cu niște animale domestice la bord. Efectele ar fi fost dezastruoase și de aceea Tesla nu ar fi vrut să încerce cu oameni, însă presiunea era deja mult prea mare din cauza luptelor din Atlantic și din Pacific.

În 1943, conducerea proiectului a fost încredințată doctorului von Neumann, aflat în fruntea unei echipe formate din doctorii Gustoff, Clarkson, David Hilbert și Henry Levinson. Obiectivul era

continuarea investigațiilor în problema invizibilității ființelor omenești, după cea a navelor. Se pare că în data de 28 octombrie 1943, în portul orașului Philadelphia, oficialii armatei americane puseseră la dispoziția cercetătorilor distrugătorul USS Eldridge pentru a testa efectele invizibilității asupra navelor de luptă. Ceea ce a urmat, se va dovedi un scenariu demn de filmele de groază.

Conform legendelor țesute în jurul acestui experiment, la scurt timp de la pornirea puternicelor generatoare electrice instalate pe nava, USS Eldridge a fost acoperită de o ceață alb-verzuie care în câteva minute părea să devină materială. La scurt timp după aceasta, nava dispărea din câmpul vizual și de pe ecranele radarelor pentru aproximativ 5 minute pentru ca, în momentul reapariției să prezinte martorilor o imagine de coșmar. Mulți dintre membrii echipajului erau carbonizați total sau parțial, unii prezentau simptome de nebunie sau dispăruseră fără urmă, în timp ce alții erau integrați în structura metalică a navei. Martorii declarau că USS Eldridge apăruse brusc la bază navală din Norfolk, la aproximativ 600 de kilometri depărtare, pentru ca apoi, să dispară în numai câteva minute, la fel de misterios precum apăruse. Oficialii armatei opreau, în regim de urgență, experimentul, trecând totul sub tăcere ca și când nimic nu s-ar fi întâmplat.

Începutul poveștii

Lucrurile vor reveni în actualitate abia prin 1955, când începe să se contureze povestea pe care azi o vedem drept cel mai misterios experiment cunoscut vreodată. La 12 ianuarie 1955, Morris K. Jessup, profesor de matematică și fizică, astronom amator și autor al cărții intitulată „Cazuistica OZN-urilor” primea o scrisoare misterioasă de la un anume Carlos Allende, în care erau redată, în detaliu, amănunte legate de dispariția distrugătorului USS Eldridge, precum și simptomele ciudate ale puținilor supraviețuitori ai echipajului. Jessup avea să fie șocat de cele aflate. Din scrisoare reieșea că marinarii de pe nava americană fuseseră lăsați la vatră din motive neelucidate, acolo unde efectele secundare ale teleportării deveneau din ce în ce mai evidente. Allende descria cazul unui supraviețuitor al experimentului care, aflându-se la masă împreună cu familia, s-a ridicat brusc, și-a luat pălăria și a ieșit prin perete fără ca cineva să îi mai dea de urmă vreodată. Un alt caz menționat în scrisoare era cel al unui alt membru al echipajului care, în timpul unui conflict iscat într-un local public, dispărea fără urmă în timp ce lovea mai mulți oponenți. Allende atașase scrisorii, mai multe articole ambigue legate de presupusul experiment, articole ce apăruseră în presă vremii, fără a da însă prea multe date concludente.

Reticent în fața unor asemenea informații, Jessup îi va scrie misteriosului sau corespondent, folosind adresă de pe plic, cerând mai multe detalii legate de respectivul experiment și de persoanele implicate în acesta. Răspunsul nu va veni decât câteva luni mai târziu, de data această semnat cu numele Carl Allen, în care ciudatul martor declară că nu poate oferi datele cerute dar că este gata să se supună unei ședințe de hipnoză. Convins că este victimă unei farse de prost gust, Jessup va întrerupe corespondența.

După trei ani Jessup era chemat la sediul **Biroului de Investigații al Marinei Militare din Washington (Office Naval Research – ONR)** pentru a da declarații legate de cartea pe care o publicase cu ani în urmă. Intrigat, Jessup se prezintă la sediul ONR acolo unde, spre marea sa surpriză, i se cere să dea explicații în legătură cu notele scrise de mână pe un exemplar din „Cazuistica OZN-urilor”, exemplar care sosise la ONR de la aceeași adresa ca și scrisorile pe care Morris K. Jessup le primise în urma cu doi ani.

Notele păreau scrise de trei personaje (Domnul A, Domnul B și Jemi), cu stilouri de culoare

diferită și cu semne de punctuație înșirate fără nicio logică aparentă. Jessup recunoaște scrisul Domnului A că fiind cel al lui Carlos Allende/ Carl Allen, și rămâne surprins de cunoștințele avansate ale acestuia, precum și ale celorlalte două personaje, în domeniul aviației, al principiilor de funcționare ale OZN-urilor precum și de relatările halucinante legate de Experimentul Philadelphia și diferite râse de extratereștri aflate pe Terra.

Deși este convins că totul nu este decât o continuare a farsei din 1957, Jessup este surprins de interesul arătat de oficialii ONR pentru scrisorile primite de la Allende dar și de, paradoxal, informația conform căreia adresa de la care fuseseră expediate acestea nu este decât adresă unei ferme părăsite și de insistență cu care oficialii încercau să îl determine să creadă că autorul scrisorilor este un psihopat.

Matematicianul nu a reușit să mai găsească un răspuns la informațiile mai mult decât bizare cu care era, practic, bombardat. La 20 aprilie 1959, el era găsit mort, în propriul garaj, asfixiat cu gaze de eșapament. Dacă totul părea o sinucidere datorată unei depresii, bine cunoscută, de altfel, de membrii familiei, nu puțini au fost aceia care au crezut că moartea să nu era una întâmplătoare ci se datora, mai degrabă, datelor pe care le obținuse în legătură cu Experimentul Philadelphia.

Povestea pe care Carlos Allende/ Carl Allen o afirma era se pare mărturia unui martor incomod pe care Jessup a susținut-o ulterior realizând chiar și câteva documentare de televiziune despre Experiment, dar a fost ironizat și contrazis de US Navy.

Povestea lui Carl Allen

În octombrie 1943, Carl Allen era secund pe crucișătorul SS Andrew Furuseth, care, alături de USS Eldridge, făcea parte din convoiul de nave de război USG-23. Conform spuselor lui Allen și ale altor marinari chestionați ulterior de către Jessup, în iunie 1943, armata americană instalase pe USS Eldridge mai multe utilaje și tehnologii militare experimentale, majoritatea echipamente electronice.

Printre acestea, două generatoare ce distribuiau energia prin intermediul a patru puternici magneți montați pe punte, tuburi de amplificare a puterii și circuite modulatorii. Potrivit martorilor, tot acest arsenal ar fi avut menirea de a genera câmpuri electromagnetice masive, capabile să oculteze întregul crucișător în fața undelor radio și luminoase, făcându-l astfel invizibil pentru navele inamice. O parte dintre marinarii prezenți pe diverse nave din convoiul USG-23 i-au mărturisit lui Jessup că, la 28 octombrie 1943, pe USS Eldridge s-au efectuat teste ale echipamentelor dedicate Experimentului și că în aceeași zi, în jurul orei 17.00, crucișătorul a pornit generatoarele de câmpuri electromagnetice.

Se pare că tehnologia de invizibilitate a funcționat, deoarece, conform declarațiilor, nava a fost învăluită într-o ceață verzuie și apoi s-a făcut nevăzută. După 10 minute, celelalte crucișătoare din convoi au observat că USS Eldridge nu dispăruse numai de pe radare și din câmpul vizual, ci dispăruse fizic, cu totul, din locul în care staționase. Carl Allen, care fusese detașat din convoiul USG-23 cu SS Andrew Furuseth în portul Philadelphia, afirma că, pe 28 octombrie la ora 17.15, peste port s-a lăsat subit o ceață verzuie și, că din neant, a apărut USS Eldridge.

Crucिșătorul ar fi staționat în Philadelphia până a două zi dimineată, când ar fi pornit în direcția Norfolk. Pe parcursul nopții, mai mulți militari și echipe medicale ar fi urcat la bordul navei. Allen crede că, în acea noapte, o mare parte a echipajului USS Eldridge a fost înlocuită. Cercetările lui Jessup conduc la concluzia că, pe parcursul Experimentului, o parte dintre marinarii din echipajul inițial ar fi sfârșit în ospicii, în timp ce alții pur și simplu ar fi dispărut. Cei care au putut fi chestionați au mărturisit că suferă de amnezie și că nu-și aduc aminte să fi fost vreodată cu USS Eldridge în Philadelphia, acesta fiind și punctul de vedere al US Navy.

Marina americană a adus martori de pe SS Andrew Furuseth, care au afirmat că noaptea de 28 octombrie 1943 a fost una cât se poate de obișnuită. Mai mult, cinci veterani de pe Eldridge, care trăiesc și astăzi, declară că habar nu au cum a început legendă despre Experimentul Philadelphia, dar că s-au distrat copios pe seama ei. Un argument în plus pentru sceptici îl reprezintă faptul că în nici o arhivă (a armatei, a guvernului sau a serviciilor secrete americane) nu există măcar cea mai mică mențiune despre Experiment sau despre vreun incident deosebit în care să fi fost implicat USS Eldridge (în timp ce alte incidente, Roswell de exemplu, sunt consemnate în dosarele US Army sau CIA).

Argumente de ambele părți

Pentagonul a negat în repetate rânduri orice implicare în presupusul proiect de teleportare/invizibilitate al navei USS Eldridge din 1943. Cu toate acestea, chiar dacă argumentele aduse de oficialii armatei americane par pertinente la o prima vedere, pentru adepții teoriei conspiraționiste, și nu numai pentru ei, Experimentul Philadelphia nu este altceva decât unul dintre sutele de cazuri reale, ascunse cu grijă de privirile curioase ale opiniei publice.

Pare greu de crezut, așa cum susține Pentagonul, că un proiect de o asemenea amploare să fie realizat ziua în amiază mare, într-un port în care oricine putea să vadă presupusa teleportare. De altfel, mărturiile veteranilor de pe distrugătorul american, precum și jurnalul de bord din acea perioadă, arătau clar că USS Eldridge nu numai că se află în misiune în Bahamas, dar nici măcar nu a acostat în portul Philadelphia în decursul anului 1943. Mai mult, singurul martor al acestui eveniment, misteriosul Carl Allen, era de negăsit.

Totuși ziarele timpului fac referire la un experiment și negau implicarea vreunei nave americane. Se făcea atunci referire la o metodă prin care să se facă posibil ca minele marine să dispară.

Moartea lui Jessup a fost una din surse care au alimentat inițial toate suspiciunile, ulterior lucrurile au devenit mai extinse. Nu a fost trecută cu vederea nici moartea bizară a lui Nikola Tesla, cel care se retrăsese oficial din proiect înainte de presupusul Experiment Philadelphia, susținând că descoperirile sale vor fi folosite în detrimentul umanității și nu în folosul acesteia, așa cum intenționase. După acest episod, Tesla este scos din sfera oamenilor de știință, fiind catalogat drept un savant nebun. La numai două luni după evenimentul în discuție, Tesla este găsit mort în camera hotelului în care locuia, în timp ce toată arhivă, cuprinzând studii, note și schițe ale experimentelor sale, a fost sustrasă de către FBI și catalogată, până în prezent, drept una secretă. Nu mai puțin important în această ecuație este și misteriosul proiect inițiat de Tesla, despre care savantul sârb susținuse, în repetate rânduri, că va oferi lumii o armă care să pună capăt tuturor războaielor.

La fel de ciudată pare și declarația lui Albert Einstein, savantul care într-un interviu acordat unei publicații americane susținea: „Dacă aș fi știut la ce va duce descoperirea mea, m-aș fi făcut ceasornicar”. De altfel, se pare că genialul fizician și-ar fi distrus, cu bună știință, o parte dintre documente, declarând celor apropiați că omenirea nu este încă pregătită să facă față descoperirilor sale.

Mai târziu, anumite teste s-au repetat în cadrul proiectului Montauk. SURSA: HISTORIA.RO